

КОЛИ ДУША МОЯ СУМУЄ

Н. Б.

М. П.

Con anima

1. Ко_ ли ду_ ша мо_ я су_ му_ є,
2. Хоч хви_ лі б'ють під_ ступ_ но і жор_
3. Хоч хма_ ри яс_ ний об_ рій за_ кри_

пла_ че,
сто ко,
ва ють,

p *tr*

ко_ ли стрі_ ча_ ю на шляху не_ вда_ ці, ко_ ли у_ ме_ не в пу_ чи_ ні за_ то_ пи_ ти хо_ чуть, й сер_ ди_ ті у сер_ ці про_ мінь ві_ ри не зга_ са_ є. Мій Бог є.

tr

вті_ ша_ юсь
на Ske_ лі
то_ му мо_

сі о по_ ри ни_ щить ві_ тер, вті_ бу_ рі час_ то за_ ви_ ва_ ють, - на _ске_ ля, за_ хист в Нім на_ дій_ ний, то_

я,
я
-я

Приспів

mf

ша юсь я, бо ске ля - мій Спа си тель. Ко ли ме
Ске лі я у пев не но три ма юсь.
му мо я ду ша зав жди спо кій на.

Ко
mf

не ні хто не ро зу мі є і во рог
ли ме не ні хто не ро зу мі є і

mf не ро зу мі є,

сум ні ви що ден но сі є, на ді ю на І су са по кла
во рог сумні ви що ден но сі є,

що ден но сі є,

p

даю: Він вічна ске-ляВ Ньо-му я хо-ва-юсь.

p